

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת וְאַתְחַנֵּן

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ב - חלק כ"ז

קונטרס 657

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

(ה) בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעפבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מוחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שפתבו והזיירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב – פנגר ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת.

ראו: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עב. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קב, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצו, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צו, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. עז, עב, צו עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמו, עב. – זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. – תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריו"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לו. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריו"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידיים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחוקתי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רי"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עז, פ, צו, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב. – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ'

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראלם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ביניהם, כְּנֵדָה. ומי שְׁמַתְדַּבֵּק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁרִי. שֶׁהוּא הַכֶּתֶר וְהָרֹאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמַר בּוֹ וְהִזָּה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְעָלְהוּ לֹא יָבוּל.

ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגור מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שבט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טו דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרטו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מוהר"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"ב ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנו, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. – אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות), פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבבלזא) דף 258

לנו? שלח לו, (בראשית א) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו וגו' ויקא, וכך בארו רב המנונא סבא. ואלה אותם של ראש, וזרוע ידכה בה"א, והרי פרשיה. אמר רבי שמעון, יש מי ששונה בצורה זו: והיה - זרוע שמאל של הקדוש ברוך הוא, ונקראת גבורה, אם כן לא נשארו בראש אלא שלש, והן ארבע. אבל שתי מרפפות קדושות הן, זה נקשר בלב וזה נקשר במח. והלב והמח נקשרו זה בזה, וזווג אחד להם, וזפה אמרו החכמים. והיה לאות על ידכה, כמו שנאמר, ולא נקרא אלא אות.

אמר רבי שמעון, בשעה שהאדם מקדים בחצות הלילה וקם ומשתדל בתורה עד שמאיר הבקר, בבקר מניח תפלין בראשו ותפלין ברשם קדוש בזרועו ומתעטף בעטוף של מצוה ובה לצאת משער ביתו, פוגש את המזונה, רשם הקדוש בשער ביתו, אך בעה מלאכים קדושים מזדווגים עמו ויוצאים עמו משער ביתו ומלוים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו: תנו כבוד לדמות המלך הקדוש! תנו כבוד לכן המלך, לפרצוף ה' של המלך הקדוש! רוח קדושה שורה עליו, מכריזה ואומרת: (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

השרמה מההשכמות סימן יד

אחר כך יש לו לקרא פרשת בראשית, עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. שהיא מעלה ושבת של הכל. אחר כך תעסק בפרשת הקרבנות לכפר עליו. ויאמר, צו את אהרן, עד תוקד

ולאשתו וגו', דייקא והכי אוקמיה רב המנונא סבא. ואלין אינון דרישא, ודרועא ידכה בה"א, והא אוקמוה.

אמר רבי שמעון, אית מאן דמתני בהאי גוונא, והיה דרועא שמאלא דקודשא ברין הוא, ואקרי גבורה. אי הכי לא אשתארן ברישא אלא תלת. ואינון ארבע. אבל תרין רתיכין קדישין אינון, דא אתקשר בלבא, ודא אתקשר במוחא. ולבא ומוחא, אתקשר דא בדא. וזווגא חד להו, ושפיר קאמרו חבריאי. והיה לאות על ידכה, כמה דאתמר, ולא אקרי אלא אות.

אמר רבי שמעון, בשעתא דבר נש אקדים בפלגות ליליא, וקם ואשתדל באורייתא, עד דנהיר צפרא. בצפרא אנה תפלין ברישיה, ותפלין ברישימא קדישא בדרועיה, ואתעטף בעטופא דמצוה, ואתי לנפקא מתרעא דביתיה. אערע במזונה, רשימא דשמא קדישא בתרעא דביתיה. ארבע מלאכין קדישין מזדווגין עמיה ונפקין עמיה מתרעא דביתיה, ואוזפי ליה לבי כנישתא. ומכריזי קמיה, הבו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא, הבו יקרא לבריה דמלכא, לפרצופא יקרא דמלכא. רוחא קדישא שריא עליה, אכריזו ואמר (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

השלמה מההשכמות (סימן י"ד)

בתר הכי אית ליה למקרי פרשת בראשית, עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. דאיהי עלויא ותושבחתא דכולא. לבתר יתעסק בפרשת הקרבנות לכפרא עלוי. ויימא, צו את אהרן, עד תוקד בו. בגין דכל הרהורין

ומחשבין דליליא יתכפרו. לבתר ישפח תושבחתא דדוד, ובגין כך ייעול

בו, כְּדֵי שְׁכַל הַרְהוּרִים
וּמחֻשְׁבוֹת שֶׁל הַלֵּילָה יִתְפַּסְרוּ.
אַחַר כֵּן יִשְׁבַח בַּתְּשׁוּבוֹת שֶׁל
דָּוִד, וּמִשׁוֹם זֶה יִכַּסּ אָדָם
בְּשִׁעְרֵים שְׂבָהֵם הַכֵּל, וְהוּא
מִתְקַן הַמְּדַרְגוֹת.

בֵּינָן שְׁהֲגִיעַ לְיוֹצֵר אֹר, שֶׁהוּא
תְּחִלַּת הַתְּפִלָּה דְּמִיִּשְׁב, אִזּוּ כֵּל
אוֹתָן הַמְּדַרְגוֹת פּוֹתַחוֹת שְׁעָרִים,
וְאִז (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
כְּתוּב, מִזֶּה תִימְרוֹת עֲשֵׂן שֶׁל
קְטָרֶת עוֹלָה וּמִתְחַבְּרִים מְדַרְגוֹת
אֵלָיו בְּאֵלוֹ, אִף כָּאֵן הִיא תְּפִלָּה,
שֶׁהִיא כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
שְׁמֵתִחַבְּרִים וּמִתְקַשְּׂרִים אֵלָיו
בְּאֵלוֹ. שֶׁהָרִי הוּא קוֹשֵׁר לָהֶם
וְאוֹמֵר, כְּלָם אֶהוּבִים כְּלָם
קְדוּשִׁים וְכוּ'.

אַחַר כֵּן אֶהְבֶּה רַבָּה, לַעֲלוֹת
וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּיָמִין וַיְחַדֵּד שֶׁל
שְׁמֵע. ע' גְּדוּלָּה, ד' גְּדוּלָּה,
וְהַסִּימֵן - ע"ד. זֶה שְׁכַתּוֹב
(שְׁמוּאֵל - א יב) ע"ד ה' בְּכֶם. נִשְׁאַר
אוֹתִיּוֹת ש"מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי
שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֻךְ תְּחַתּוֹן, מ"ם
סְתוּמָה מְלֻךְ עֲלִיּוֹן. נִשְׁאַר
אוֹתִיּוֹת ש"מ א"ח, מֵהַצַּד הַזֶּה
ש"מ, וּמֵהַצַּד הַזֶּה א"ח.

אָמַר רַב הַמְנוּנָא סְבָא, כֵּל מִי
שְׁמִיחֵד זֶה בְּכֵל יוֹם, שְׁמִיחָה
מְזַמְּנָת לוֹ מִלְמַעְלָה מְאוֹתִיּוֹת
אֵלָיו. ש"מ מְצַד זֶה, א"ח מְצַד
זֶה. וּמְצַרְף אוֹתִיּוֹת אֵלָיו - בְּסוֹף
מִתְחִיל וּבִיִּשֵׁר סִיָּם. וְסִימְנָךְ -
אֲשַׁמַּח, שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים קד) אֲנִכִּי
אֲשַׁמַּח בְּה'. בְּה' מִמֶּשׁ. וְכֵן
נִמְצָא בְּסִפְרוֹ שֶׁל תְּחִנּוּךְ.

עוֹד, יֵשׁ בּוֹ אוֹת ע' גְּדוּלָּה, רְמֵז
לְאֵלוֹ שְׁבָעִים שְׁמוֹת, סוּד שֶׁל
הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים. יִשְׂרָאֵל ה'
אֶלְהִינּוּ ה' - אֵלָיו אֲרַבְּעָה בְּתִים
שֶׁל הַתְּפִלִּין שְׁמֵאֲחֵד לָהֶם (א"ח).
ד' גְּדוּלָּה זֶה קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין
וְשִׁמְיָ רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד

בַּר נֶשׁ בְּתַרְעִין דְּבַהוֹן כְּלָא וְאִיהוּ אֲתַתְּקַנַּת
דְּרַגִּין.

בֵּינָן דְּמִטִּי לְיוֹצֵר אֹר דְּאִיהוּ שִׁירוֹתָא
דְּצִלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, כְּדֵין כֵּל אֵינוֹן דְּרַגִּין
פְּתַחֲיִן תַרְעִין וְכַדִּין (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן
כְּתִיב. מִזֶּה תִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּקְטוֹרֶת, סִלְקָא
וּמִתְחַבְּרָאן דְּרַגִּין אֵלִין בְּאֵלִין אוֹף הֵכָא אִיהִי
צִלוֹתָא דְּאִיהִי כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּמִתְחַבְּרָאן
וּמִתְקַשְּׂרָאן אֵלִין בְּאֵלִין. דְּהָא אִיהוּ מְקַשֵּׁר
לוֹן וְאוֹמֵר, כְּלָם אֶהוּבִים כְּלָם קְדוּשִׁים וְכוּ'.
לְבַתֵּר אֶהְבֶּה רַבָּה, לְסִלְקָא וּלְאֲתַתְּקַשְׂרָא
בְּיָמִינָא וַיְחַדֵּד דְּשְׁמֵע. ע' רַבְרַבָּא,

ד' רַבְרַבָּא. וְסִימְנָא ע"ד. הֵינּוּ דְכְּתִיב (שְׁמוּאֵל א
י"ב) ע"ד יי בְּכֶם. אֲשַׁתְּאֲרוּ אֲתוֹן ש"מ בְּמ'
פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֻךְ תְּתָאָה, מ"ם
סְתוּמָה מְלֻךְ עֲלָאָה. אֲשַׁתְּאֲרוּ אֲתוֹן ש"מ
א"ח, מְהֵאִי סְטָרָא ש"מ, וּמְהֵאִי סְטָרָא א"ח.
אָמַר רַב הַמְנוּנָא סְבָא כֵּל מְאֵן דְּמִיחֵד דָּא
בְּכֵל יוֹמָא, חֲדוּה זְמִין לִיה מְלַעֲיִלָא
מְאֲתוֹן אֵלִין. ש"מ מְהֵאִי סְטָרָא, א"ח מְהֵאִי
סְטָרָא. וּמְצַרְף אֲתוֹן אֵלִין לְמַפְרַע שְׂרִי
וּבְמִישֵׁר סִיָּים. וְסִימֵן אֲשַׁמַּח דְּכְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ד)
אֲנִכִּי אֲשַׁמַּח בִּי. בִּי מִמֶּשׁ, וְהִכִּי אִיתָא
בְּסִפְרָא דְּתְחִנּוּךְ.

תְּנו, אִית בִּיה עִי"ן רַבְרַבָּא, רְמֵז לְאֵלִין שְׁבָעִין
שְׁמֵהֶן רְזָא דְּאֲבָהֶן קְדִישִׁין. יִשְׂרָאֵל ה'
אֶלְהִינּוּ ה', אֵלִין אֲרַבְּע בְּתִי דְּתְפִלִּין דְּאֲחִיד
לוֹן (א"ח). ד' רַבְרַבָּא דָּא קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין
דְּאִיהִי אֲחִידַת בְּהוּ, וְהוּא רְזָא לְחַפְּיָמִין וְלָא
אֲתַמְסֵר לְגַלְאָה. וְתַרְיִן רְצוּעִין נְפַקִּין מִסְטָרָא
דָּא וּמִסְטָרָא דָּא, רְזָא דְּתַרְיִן יִרְכִין דְּהֵאִי א"ח

שְׁהִיא אֲחִיזָה בְּהֶם, וְהוּא סוּד לְחַכְמִים, וְלָא נִמְסֵר לְגִלוֹת. וְשִׁמְיָ רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד

זה - סוד של שתי ירכים של זה
א"ח שגביאי אמת אחוזים בו.
ועוד א"ח, רמז לפסוק שאמר
(שיר השירים ה) פתחי לי אחתי,
ואחר כך אמת ויציב. ומדוע
ויציב זה תרגומו? אלא זה יעקב
וזה יוסף, וצריך להתדבק
בשניהם.

ואחר כך תפלה של עמידה.
שלשה ראשונות שהן מגן,
ומחיה, והאל הקדוש. מגן יש
בה ארבעים ושנים תבות, סוד
של שם הקדוש של ארבעים
ושנים אותיות. ויש לכלל לו
בלב ולהתקשר כשלהבת בגחלת
באהבה. וזו היא ברכה של
הימין.

מחיה - יש בה מ"ט תבות, בסוד
של חמשים שערים חסר אחד.
ויש שם בגבורה ה', והוא
א"ת"ה גבור לעולם א'דנ"י,
וסוד שלו אגל"א, ובסוד אחר
יגל"א. והכל סוד אחד מגבורות
של הברכות של יהודה (בראשית
ט): א"תה יודוך אחיך, ג'ור
אריה יהודה, ל'א יסור שבט
מיהודה, א'סרי לגפן עירה.
מתעורר יהודה בגבורה קדושה,
וזה היא ברכת השמאל.

בקדושה יש ארבע עשרה תבות,
עשר אמירות וארבע אותיות.
וזה כולל לכל הצדדים ומאחד
מסוף העולם ועד סוף העולם.
שלוש אחרונות אינן בתשבון זה
של התבות, והן רצה ומודים,
שני עמודים תומכי התורה.
ש"ם שלום - עץ החיים שהוא
שלום הבית, שלום של הכל.
ובניהם באמצעיתם אלו
הברכות שתקנו הקדמונים, וכך
באריה.

לאחר שסיים תפלתו והודה על
חטאיו - נפילת אפים. שפך
תפלות ותחנונים ובקשות ונפילת

דנביאי קשוט אחידן ביה. ועוד א"ח רמז
לפסוק דאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי,
ולבתי אמת ויציב. ואמאי ויציב, דא
תרגומו. אלא דא יעקב ודא יוסף ואצטרף
לאתדבקה בתרווייהו.

ולבתי צלותא מעומד. תלת קדמאין דאינון
מגן, ומחיה, והאל הקדוש. מגן, אית
ביה מ"ב תיבין, רזא דשמא קדישא דמ"ב
אתוון. ואית לאכללא ליה בלבא ולא תקשרא
כשלהובא בגחלתא ברחימו. ודא איהו
ברכתא דימינא.

מחיה, אית ביה מ"ט תיבין ברזא דחמשין
תרעין חסר חד. ואית שמא בגבורה
ה', ואיהו א"ת"ה גבור לעולם א'דנ"י. ורזא
דיליה אגל"א וברזא אחרא יג"לא. וכולא
רזא חדא מגבורתא דברכאן דיהודה, (בראשית
מ"ט) א"תה יודוך אחיך, ג"ור אריה יהודה,
ל"א יסור שבט מיהודה, א"וסרי לגפן עירה.
בדא אתער יהודה בגבורתא קדישא ודא
איהי ברכתא דשמאלא.

קדושה אית בה ארביסר תיבין, עשר אמירן
וארבע אתוון. ודא כליל לכל סטרין
ואחיד מסייפי עלמא עד סייפי עלמא. תלת
בתראי לאו אינון בחושבן דא בתיבין, ואינון
רצה ומודים תרין עמודים תמכי דאורייתא.
ש"ם שלום אילנא דחיי דאיהו שלמא דביתא,
שלמא דכלא. ובינייהו באמצעיתא
אינון ברכאן דתקינו קדמאי והכי אוקמוה.
לבתי דסיים צלותיה ואודי על חוביה,
נפילת אנפיו. דהכי אוקמוה דינעביד
פל מה דעבד משה רבינו עליו השלום
באריה, שיעשה כל מה שעשה משה רבנו, עליו השלום,

צְלוֹתֶיךָ וְתַחֲנוּנֶיךָ וּבְעוֹתֶיךָ וּנְפִילַת אַנְפִּיךָ,
דְּכַתִּיב (דברים ט) וְאַתְּנַפֵּל לְפָנֶי ה' וְכִינּוֹן דְּעָאֵל
בְּכָל אֵינּוֹן דְּרַגִּין עֲלָאִין וְאַתְקַשֵּׁר כֻּלָּא
בְּכֻלְהוֹ, אֵית לְנַחְתָּא לְתַתָּא. הוֹאִיל וְנַחֲתָ
לְתַתָּא, אֵיצְטְרִיף נְפִילַת אַנְפִּיךָ בְּאַלְפָּא בֵּיתָא.
מָאִי טַעְמָא, כִּינּוֹן דְּצִלֵי צְלוֹתֶיךָ וְאוּדֵי עַל
חֻבְיָה מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה אַחֲזִי גְרַמְיָה

דְּמִסַּר נְפִשְׁיָה לְמַאֲרִיָּה בְּרַחֲמֵי דְכַתִּיב (תהלים
כ"ה) אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא. וְנִיחָא לִיָּה לְהֵהוּא
סְטָרָא דְשְׂרִיָּא בֵּיה מוֹתָא עֵבִיד לִיָּה נִיחָא.
וְעַל דָּא בְּאַלְפָּא בֵּיתָא דָּא, לִית בֵּיה, לֹא וְאִ"ו
וְלֹא קו"ף וְלֹא בִי"ת, וְאֵית בֵּיה פ' בְּאַתְרֵיהָ
(ס"א כסופיה). מָאִי דְמִסַּר טַעְמָא, בְּגִין דְנְפִילָה דָּא
דְּמִסַּר בַּר נֶשׁ נְפִשְׁיָה לְמוֹתָא אֵיצְטְרִיף לְכוּוֹנָא
רְעוּתֵיהָ וְלִמְעַבְד נַחַת רוּחַ לְהֵהוּא סְטָרָא
דְשְׂרִיָּא בֵּיה מוֹתָא, כְּמָה דְעֵבִיד הַקּוֹף בְּחַרְבָּה
בְּהַרִים. אַחֲזִי גְרַמְיָה כְּמִית קְמִיה חַיּוֹת, בְּגִין
דְּדַחִיל מְנַהוּן. וְכַד קָרִיבִין לְגַבִּיָּה וְחֲשִׁיבֵי
לְמִיכָל וְלִקְטֹלָא יְתִיָּה, חֲמָאֵן יְתִיָּה דְנְפִיל
וּמִית וְחֲשִׁיבֵי דְאִיָּהוּ מִית וּכְדִין תְּכֵן לְאַחֲרָא.
וְעַל דָּא אֲסַתְּלִקוּ תַלְתַּת אַתְּוּוֹן אֵלֶיךָ, דְּלֹא יְדַעֵי
כְּהוּ אֵלָא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּלַחֲוּדוּי.

וְעַם כָּל דָּא בְּרַעוּתָא דְלִבָּא שְׁוִי גְרַמְיָה וּמִסַּר
לִיָּה נְפִשְׁיָה בְּרַחֲמֵי, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
חֲשִׁיב עֲלוּי כְּאִילוּ נְטִיל נְשַׁמְתִּיָּה מְנִיָּה. בְּגִין
דְּאֵית חוּבִין דְּעֵבִיד בַּר נֶשׁ דְּלֹא מִתְפַּרְרָאֵן
אַלָּא בְּשַׁעֲתָא דְנִפְקַת נְשַׁמְתִּיָּה מְנִיָּה מְהֵא
עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה כ"ב) אִם יִכְפֹּר
הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמְתּוּן.

וְהַשְׁתָּא דְאַתְחַשְׁיָךְ לִיָּה דְנְטִיל קַדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא נְשַׁמְתִּיָּה וְאִיָּהוּ יְהִיב לִיָּה
בְּרַעוּתָא, וְהֵיא שַׁעֲתָא קְזִימָא לְכַפְרָה עַל כָּל
חֻבּוּי וְאַשְׁלִים לְכָל סְטָרִין, וְלִהֵהוּא סְטָרָא

אַפִּים, שְׁכַתוּב (דברים ט) וְאַתְּנַפֵּל
לְפָנֶי ה'. וְכִינּוֹן שְׁנַכְנַס בְּכָל אֵלוּ
הַמְדַרְגּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְנִקְשֵׁר הַכָּל
בְּכָלָם, יֵשׁ לְרַדְתַּ לְמַטָּה. הוֹאִיל
וַיֵּרַד לְמַטָּה, צְרִיף נְפִילַת אַפִּים
בְּאַלְפָּא בֵּיתָא.

מָה הַטַּעַם? כִּינּוֹן שְׁהַתְפַּלֵּל
תְּפַלְתּוּ וְהוֹדָה עַל חַטָּאוֹי, מִכָּאֵן
וְלִהְלָאָה מְרָאָה עֲצֻמוֹ שְׁמוּסַר
נִפְשׁוֹ לְקוּנּוֹ בְּאַהֲבָה, שְׁכַתוּב
(תהלים כ"ה) אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא.
וְנַחַת לוֹ לְאַתּוֹ צַד שְׁמַצִּיָּה בּוֹ
מִיָּתָה, עוֹשֶׂה לוֹ נַחַת. וְעַל זֶה
בְּאַלְפָּא בֵּיתָא זֶה אֵין בֵּיה לֹא וְאִ"ו
וְלֹא קו"ף וְלֹא בִי"ת, וַיֵּשׁ בֵּיה
אוֹת פ' בְּמִקּוּמָהּ (בסופה). מִי
שְׁמִסַּר טַעְמֵי מִשּׁוּם שְׁנִפְלִיָּה זֶה
שְׁמוּסַר בֵּין אָדָם נִפְשׁוֹ לְמִיָּתָה,
צְרִיף לְכִנּוֹן רְצוּנוֹ וְלַעֲשׂוֹת נַחַת
רוּחַ לְצַד הֵהוּא שְׁמַצִּיָּה בּוֹ
מִיָּתָה, כְּמוֹ שְׁעוֹשֶׂה הַקּוֹף
בְּחַרְבָּה בְּהַרִים; מְרָאָה עֲצֻמוֹ
כְּמוֹ מַת בְּפָנֶי חַיּוֹת, מִשּׁוּם
שְׁמַפְחַד מְהֵם, וְכַאֲשֶׁר מִתְקַרְבִים
אֵלָיו וְחוֹשְׁבִים לְאַכֵּל וְלַהַרְג
אוֹתוֹ, רוֹאִים אוֹתוֹ שְׁנוּפֵל וּמַת,
וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא מַת, וְאֵז חוֹזְרִים
לְאַחֲזִירֵהֶם. וְעַל זֶה הַסְּתַלְקוּ
שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת אֵלָיו שְׁלֹא יְדַעוּ
כְּהֵם אֵלָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּעֲצֻמוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, בְּרַצוֹן הַלֵּב מִשִּׁים
עֲצֻמוֹ וּמוּסָר לוֹ נִפְשׁוֹ בְּאַהֲבָה,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עֲלָיו
כְּאִילוּ נְטִיל נְשַׁמְתּוֹ מִמְּנֵוּ. מִשּׁוּם
שִׁישׁ חַטָּאִים שְׁעוֹשֶׂה אָדָם שְׁלֹא
מִתְפַּרְרִים אֵלָא בְּשַׁעֲתָא שְׁיוּצֵאֵת
נְשַׁמְתּוֹ מִמְּנֵוּ מִזֶּה הָעוֹלָם. זֶהוּ
שְׁכַתוּב (ישעיה כ"ב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן
הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמְתּוּן.

וְעַתָּה שְׁנַחֲשׁוּ בְּעַדוֹ, שְׁנוּטֵל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נְשַׁמְתּוֹ
וְהוּא נִמֵּן לוֹ בְּרַצוּנוֹ, וְאוֹתָהּ
שַׁעֲתָא עוֹמְדַת לְכַפְרָה עַל כָּל

דַּאתְמַר. וְעַל כָּל דָּא עוֹלָה וְאַסְתַּלְקָא בֵּין תְּרִין
דְּרוּעֵין בְּחַבּוּקָא דְרַחֲמֵינוּ כְּדָקָא יְאוּת, וְאִיהִי
מְקַטְרַת מֵר וּלְבוּנָה מִכָּל אַבְקַת רוּכַל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסִיר לִיה לְפָר נֶשׁ לְטַעוֹם
כְּלוּם, עַד דְּיִכּוּל מְלַפָּא עֲלָאָה, וּמְאִי
אִיהוּ צְלוּתָא. וְצְלוּתָא דְפָר נֶשׁ כְּגוּוּנָא דָּא,
בְּקַדְמִיתָא מְזַמֵּין לְדִיוּקְנֵין דְחֻקֵּין בְּכוּרְסִיָּא
עַל אֵינוֹן בְּרִיָּין דְמִתְפַּשְׁטִי רוּחֵין דִּילְהוֹן (כ"א
יִסְדָּא) יְחוּדָא בְּהֵאִי עֲלֵמָא מְנִיִּיהוּ וְהֵינּוּ דְכְּתִיב
(תְּהִלִּים ק"ד) מָה בֶּן מַעֲשִׂיךָ ה' פְּלִם בְּחֻכְמָהּ וּגו'.

דְּאִיבְרִין דְּאִתְחַזְוִין לְקַרְבָּנָא רוּחָא דִּילְהוֹן
מִתְפַּשְׁטִי עֲלֵיִיהוּ אַרְבַּע דִּיוּקְנֵין
וּמְזַמְנֵן עַל בְּרִיָּין אֲלִין. וְהֵינּוּ דְקַאֲמְרִינֵן
וְהָאוּפְנִים וְחִיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וְכָל אֵינוֹן חִיָּילִין
אֲחֵרֵינֵין דְּקַא מִתְפַּשְׁטִי מְנִיִּיהוּ.

וְלִבְתַּר כְּהֵנָּא רַבָּא קְאָמַר חַד שְׁמָא קְדִישָׁא,
הֵינּוּ אֲהַבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ וּגו'.

וְיְחוּדָא רַבָּא מִיְחֵדִי, דְּהֵינּוּ (דְּבָרִים ו') שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וּלְבַתַּר לִיּוּאֵי קַא
מִתְעַרֵי לְגוּוּנָא דְּהֵינּוּ (דְּבָרִים י"א) וְהִיָּה אִם שְׁמַע
תִּשְׁמַעוּ וּגו'. דָּא נְגוּנָא דְּלִיּוּאֵי בְּגִין לְאַתְעָרָא
סְטָרָא חַד. וּלְבַתַּר יִשְׂרָאֵל, דָּא אָמַת וַיִּצִיב,
יִשְׂרָאֵל סְבָא דְקִיָּמָא עַל קַרְבָּנָא. דָּא הִיא
דְּרִגִין עֲלָאִין פְּנִימָאִין וְכֹלָא קִיָּמָא עַל
פְּתוּרָא.

אָבְרָ לִית רְשׁוּ לְחַד מְנִיִּיהוּ לְאוּשְׁטָא יְדָא
וּלְמִיכַל מִן קַרְבָּנָא עַד דְּמְלַפָּא עֲלָאָה
אָכִיל, וְהֵם שְׁלֵשׁ רַאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֵשׁ אַחֲרוֹנוֹת.
כִּיּוֹן דְּאִיהוּ אָכִיל, יְהִיב רְשׁוּ לְאַרְבַּע דִּיוּקְנֵין
וּלְכָל אֵינוֹן סְטָרִין דְּמִתְפַּרְשֵׁן מְנִיִּיהוּ לְמִיכַל.
כְּדִין אָדָם דְּאִיהוּ דִּיִּקְנָא דְּכָלִיל כָּל שְׂאֵר,
מְאִיף וְנָפִיל עַל אֲנַפּוּי וּמְסַר רוּחִיהָ

חֻטְאָיו וְהַשְׁלִים לְכָל הַצְּדִידִים
וְלְאוּתוֹ צַד שְׁנַתְבָּאָר. וְעַם כָּל זֶה
עוֹלָה וְנִכְנָסַת בֵּין שְׁתֵּי זְרוּעוֹת
בְּחַבּוּק שֶׁל אֲהַבָּה כְּמוֹ שְׁצַרִּיף,
וְהִיא מְקַטְרַת מֵר וּלְבוּנָה מִכָּל
אַבְקַת רוּכַל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסִיר לוֹ
לְאָדָם לְטַעַם כְּלוּם עַד שְׂאִיכַל
הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, וּמָה הוּא? תְּפִלָּה.
וְתְּפִלָּה שֶׁל אָדָם כְּגוּוֹן זֶה.
כְּרַאשׁוֹנָה מְזַמֵּין לְצוּרוֹת
שְׁחֻקוֹת בְּכַפְסָא עַל אֱלוֹ הַבְּרִיּוֹת
שְׁמִתְפַּשְׁטוֹת הַרוּחוֹת שְׁלֵהֶם
(יִסְדֵּי) בְּיַחֲוֵד בְּזֶה הַעוֹלָם מֵהֵם,
וְזֶה שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים קד) מָה רַבּוֹ
מַעֲשִׂיךָ ה' פְּלִם בְּחֻכְמָהּ וּגו'.

שְׂאִיבְרִים שְׂרַאֲוִיִּים לְקַרְבָּן, רוּחַ
שְׁלֵהֶם מִתְפַּשְׁטַת עֲלֵיהֶם אַרְבַּע
צוּרוֹת וּמְזַמְנַת עַל בְּרִיּוֹת אֱלוֹ.
וְזֶה שְׂאֵנוֹ אוֹמְרִים וְהָאוּפְנִים
וְחִיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ, וְכָל אוֹתָם חֲזָלוֹת
אַחֲרֵים שְׁהֵם מִתְפַּשְׁטִים מֵהֶם.
וְיִכְסוּף כְּהֵן גְּדוֹל אוֹמַר שֵׁם
אֶחָד קְדוֹשׁ, וְזֶה אֲהַבַת עוֹלָם
אֲהַבְתָּנוּ וּגו'. וְיַחֲוֵד גְּדוֹל
מִיְחֵדִים, וְזֶה (דְּבָרִים ו') שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְאַחַר
כִּף הַלּוּיִם הֵם מַעוֹרְרִים לְגוּוֹן,
וְזֶהוּ (דְּבָרִים יא) וְהִיָּה אִם שְׁמַע
תִּשְׁמַעוּ וּגו'. זֶה נְגוּן הַלּוּיִם כְּדִי
לְעוֹרַר צַד אֶחָד. וְאַחַר יִשְׂרָאֵל,
זֶה אָמַת וַיִּצִיב, יִשְׂרָאֵל סְבָא
שְׁעוּמַד עַל הַקַּרְבָּן. זֶה הִיא
מְדַרְגּוֹת עֲלִינוּת פְּנִימִיּוֹת, וְהַכָּל
עוֹמַד עַל הַשְּׁלֶחֶן.

אָבְרָ אֵין רְשׁוּת לְאַחַד מֵהֶם
לְהוֹשִׁיט יְדוֹ וּלְאַכֵּל מִן הַקַּרְבָּן
עַד שְׁהַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן יֵאכֵל, וְהֵם
שְׁלֵשׁ רַאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֵשׁ אַחֲרוֹנוֹת.
כִּיּוֹן שְׁהוּא אוֹכֵל, נוֹתֵן רְשׁוּת
לְאַרְבַּע צוּרוֹת וּלְכָל אֱלוֹ
הַצְּדִידִים שְׁמִתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ,
לְאַכֵּל.

אִז אָדָם שְׁהוּא צוּרָה שְׁכוּלָל כָּל הַשְּׂאֵר, יוֹרֵד וְנוֹפֵל עַל פְּנָיו וּמוֹסַר רוּחוֹ וְעַצְמוֹ לְגַבֵּי אָדָם

וְגַרְמִיָּה לְגַבֵּי אָדָם דְּחָקִיק עַל אֵינוֹן דִּיּוֹקְנִין
וְלֹאֲתַעְרָא לִיהַ עָלֶיהָ פְּדָקָא חֲזִי, וְהֵיִינוּ אֲלֵיךְ
ה' נַפְשֵׁי אֲשָׂא. תֵּלֶת דִּיּוֹקְנִין אַחְרַנִּין וְכֹל
אֵינוֹן דְּמִתְפַּשְׁטִי מְנִיָּהּ, תַּהֲלָה לְדוּד וְהֵיִינוּ
יִבְעִי וְרַנְנוּ יֹאמְרוּ יִדְבְּרוּ, כִּלְהוּ אַכְלֵי
וְאִתְהַנּוּן כֹּל חַד וְחַד כְּדַחֲזֵי לִיהַ.

שְׁחָקוּק עַל אֵלוּ הַצּוּרוֹת וְלַעֲרֹר
לוֹ עֲלִי כְמוֹ שִׁרְאוּי, וְזֶה אֲלֵיךְ
ה' נַפְשֵׁי אֲשָׂא. שְׁלֹשׁ צוּרוֹת
אַחְרוֹת, וְכֹל אֵלוּ שְׁמֵת־פְּשֻׁטִים
מֵהֶם - תַּהֲלָה לְדוּד, וְזֶה יִבְעִי
יִרְנְנוּ יֹאמְרוּ יִדְבְּרוּ - כִּלְהוּ
אוֹכְלִים וְנִהְנִים כֹּל אַחַד וְאַחַד
כְּרֹאוּ לֹ.

מִכָּאן וְלַהֲלָאָה לִימָא בַר נֶשׁ עָאקוּ דְלִבִּיהַ
(תהלים כ) יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה עָאקוּ
דְעוּבְרַתָּא דִּיתְבָּא בְּעָאקוּ וּמִתְהַפְּכֵי כִלְהוּ
סִיגוּרִין עָלֶיהָ דְבַר נֶשׁ. וְשִׁלְשׁ פְּסִיעוֹת
שְׁעוּשָׁה הַפְּנִנָה בְּהֶם לְמִכָּא"ל וְגַבְרִיא"ל
רְפָא"ל שְׁיַצֵּא מִשְׁלֹשׁ מַחְנוֹת שְׁכִינָה וְעַל דָּא
כְּתִיב (תהלים קמ"ד) אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי
הָעַם שְׁה' אֱלֹהֵיו. (עַד כָּאן מוֹהַשְׁמַטוֹת).

מִכָּאן וְאֵילֶךְ יֹאמַר אָדָם צָרַת
לְבוֹ, (תהלים כ) יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה.
צָרָה עַל הַמַּעֲבָרַת שְׁיִושְׁבַת עַל
הַמַּשְׁבֵּר, וּמִתְהַפְּכִים כִּלְהוּ לְהִיּוֹת
סִיגוּרִים עַל הָאָדָם. וְשִׁלְשׁ
פְּסִיעוֹת שְׁעוּשָׁה, הַכְּנִנָה בְּהֶן
לְמִכָּא"ל וְגַבְרִיא"ל רְפָא"ל
שְׁיַצֵּא מִשְׁלֹשׁ מַחְנוֹת שְׁכִינָה,
וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי
הָעַם שָׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁה'
אֱלֹהֵיו. (ע"כ מוֹהַשְׁמַטוֹת)

כְּרִין הֵהוּא רִיחָא קְדִישָׁא סְלָקָא לְעִילָא,
וְאַסְהִיד עָלֶיהָ קָמֵי מַלְפָּא קְדִישָׁא, כְּדִין
פְּקִיד מַלְפָּא עֲלָאָה, לְמַכְתָּב קָמִיָּה כֹּל אֵינוֹן
בְּנֵי הֵיכְלֵיהַ, כֹּל אֵינוֹן דְּאֲשַׁתְּמוּדְעוּן קָמִיָּה,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן
לְפָנָיו לִירְאֵי יְיָ וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. מָאֵי
וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר (שמות לה) (כ"א חֲשֹׁב
הַאֲפוּד) וְחֹשְׁבֵי מַחְשְׁבוֹת, אֵינוֹן דְּעַבְדִּין
לְשִׁמְיָה, אוּמְנוֹתָא כְּכֹלָא, אוּמְנוֹתָא דְתַפְּלִין,
בְּבִתְיָהוֹן בְּרַצוּעֵיהוֹן וּכְתִיבִתְהוֹן. אוּמְנוֹתָא
דְּצִיצִית, בְּחוּטֵיהוֹן, בְּחוּטָא דְתַכְלָתָא.
אוּמְנוֹתָא דְמְזוּזָה. וְאֵלִין אֵינוֹן חֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.
וּכְתִיב (שם) וְחֹשְׁבֵי מַחְשְׁבוֹת.

אִז אֲוִתָּה רִיחַ קְדוּשָׁה עוֹלָה
לְמַעְלָה, וּמַעֲיָדָה עֲלֵיו לְפָנֵי
הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִז מְצִיָּה הַמַּלְאָךְ
הַעֲלִיּוֹן לְכַתֵּב לְפָנָיו אֵת כֹּל
אוֹתָם בְּנֵי הֵיכְלוֹ, כֹּל אֵלוּ
הַנּוֹדְעִים לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכִיבֹת
(מלאכי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו
לִירְאֵי ה' וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. מָה זֶה
וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמות
לה) (חֲשֹׁב הַאֲפוּד) וְחֹשְׁבֵי מַחְשְׁבוֹת,
אוֹתָם שְׁעוּשִׁים לְשִׁמּוֹ אֲמָנוֹת
בְּכֹל. אֲמָנוֹת הַתַּפְּלִין - בְּבִתְיָהוֹן,
בְּרַצוּעוֹתֵיהֶן וּכְתִיבִתְהוֹן. אֲמָנוֹת
הַצִּיצִית - בְּחוּטֵיהֶן בְּחוּט
הַתַּכְלָת. אֲמָנוֹת הַמְּזוּזָה. וְאֵלֶּה
הֵם חֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וּכְתוּב (שם)
וְחֹשְׁבֵי מַחְשְׁבוֹת.

וְרָא עוֹד אֵלָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח
בִּיהַ, וּמְכַרִּיז עָלֶיהָ בְּכֹלְהוּ עֲלָמִין, חֲמוּ
מַה בְּרִיָּה עַבְדִּית בְּעוֹלָמֵי. וּמָאן דִּייעוּל קָמִיָּה
לְבֵי כְנִישְׁתָּא, בַּד נַפְק מִתְרַעֲיָה, וְלֹא תַפְּלִין
בְּרִישִׁיָּה וְצִיצִית בְּלְבוּשִׁיָּה, וְאוּמַר (תהלים ה)
אֲשַׁתְּחֹה אֶל הֵיכַל קְדוֹשְׁךָ בִּירְאֵתְךָ. קְדִישָׁא

וְרָא עוֹד, אֵלָא שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
הוּא מִשְׁתַּבַּח בּוֹ וּמְכַרִּיז עֲלֵיו
בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת: רָאוּ אֵיזוֹ בְּרִיָּה
בְּרִאֲתֵי בְּעוֹלָמֵי! וּמֵי שְׁפִינְס
לְפָנָיו לְבֵית הַכְּנִסַּת, בְּשִׁיּוּצָא
מִהַשְׁעַר שְׁלוֹ וְאִין תַּפְּלִין בְּרִאֲשׁוֹ
וְצִיצִית בְּלְבוּשׁוֹ, וְאוּמַר (תהלים ה)
אֲשַׁתְּחֹה אֶת הֵיכַל קְדוֹשְׁךָ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

1-800-456-7890
מספרים

התוכנית "קול הדשבו" היא תוכנית שידור חינוכית ורוחנית, המעבירה את המסורת והחוקים של עם ישראל לדור הדשבו. התוכנית מוקדמת לשידור ביום ראשון בשעה 19:00.

1-800-456-7890
מספרים

אמונת ימים רחוי עולם הבא
(925)
בשבתות
"קול הדשבו"
בשבתות

1-800-456-7890
מספרים

1-800-456-7890
מספרים

השבת
פרשת בא
- פרשת בא -
השבת

התוכנית "קול הדשבו" היא תוכנית שידור חינוכית ורוחנית, המעבירה את המסורת והחוקים של עם ישראל לדור הדשבו. התוכנית מוקדמת לשידור ביום ראשון בשעה 19:00.

